

„Igyekszem jó háziasszony lenni – ahhoz pedig a személyes kapcsolat is hozzá tartozik..”

A székesfehérvári 14-es választókerület – vagyis Ráchegy, a KÖFÉM lakótelep, a Búr-telep és Börgönd – képviselője immár a harmadik ciklusban, vagyis 2006 óta Dienesné Fluck Györgyi. Budapesten született, de az általános iskolát már Székesfehérváron végezte, itt érettségizett, majd gyógyszerértára került, ahol asszisztensként dolgozott, később Győrben szerzett gyógyszerári szakasszisztens diplomát. Megélhetési okok miatt, már édesanyaként, 1969-től az OTP-ben kezdett dolgozni, ahol ügyintézőből főelőadóvá lett, később valuta-szakügyintéző vizsgát is tett, aktív időszakát pedig valuta-főpénztárosként fejezte be. Aztán, már nyugdíjasként, egyszer csak a közéletben találta magát...

– Ön 2006 óta tagja a képviselőtestületnek. Az, hogy közéleti szerepet vállalt, egy folyamat volt, vagy egyik pillanatról a másikra történt a dolog?

– Egy pillanat volt. Én rögtön felelősséget éreztem azért a területért, és az ott élő emberekért. Ez a mai napig így van: engem szinte bármikor hívhatnak a választóim. Pár napja vasárnap reggel kilenckor hívtak valaki, hogy nem tudja lekaszálni a gázt a ház előtt, mert már idős és beteg – próbáljak segíteni. A férjem egy kicsit mérges volt, de én azt mondtam: engem a család is bármikor hívhat, ha segítség kell – úgyhogy felírtam a kérést, és intézkedtem.

– Annak idején hogy került a képviselőtestületbe?

– Nekem eszembe se jutott, hogy jelöltessem magam. A származásomnál fogva nekem mindig távol kellett tartani magam a politikától, a közélettől. De amikor a 2002-es választásokat elvesztettük, akkor pokoli elkeseredett voltam. És akkor a férjem azt mondta, hogy én igazából semmit nem csinállok, csak kesergem. Rájöttem, hogy igaza van, és el is szégyelltem magam... Aztán találkoztam ismerősökkel, akik már a Fidesz tagjai voltak, és hívtak engem is. Félve mentem, mert bár a párt értékrendjével teljes mértékben tudok azonosulni, nálunk otthon mindig azt hallottam, hogy „kicsim, csak ne politizálj...” De azért belevágtam, és nagyon sok ismerőssel találkoztam. Rengetegen ismertek az OTP-ből, hiszen amikor ott dolgoztam, még csak ez az egy lakossági pénzügyintézet létezett. Úgyhogy mindjárt én lettem a kincstárnok, és rögtön jeleztem, hogy nemcsak ülni és hallgatni szeretnék, hanem dolgozni – találtam is mindig feladatokat. Aztán jött a 2006-os országgyűlési választás, és természetesen vállaltam, hogy abban a körzetben, ahol élek, aktívan kiveszem a részem a kampányból.

– Aztán jött az ősz, és az önkormányzati választás.

– Igen, és én gondoltam, majd ott is segíték a választási kampányban a jelöltnek. Mígnem egy este, tíz óra körül hárman is felhívtak egymástól függetlenül a Fidesz elnökségéből, és kérték, hogy legyek képviselőjelölt. Azt hittem, elájulok, mert talán tudja, hogy én nem szeretek szerepelni...

– Tudom...

– Elbeszélgetek én akárkivel, de én dolgozni szeretek, ha a körzetben elkészül valami, akkor sem hívom a sajtót az ünnepélyes átadásra. Ha szerepelni akarnék, akkor színésznak mentem volna... Szóval, komolyan hajlottam arra, hogy nemet mondjak a felkérésre, de aztán egyre többen biztattak. Gondoltam, rendben,

Fotó: Fehérvári Polgár

úgysem választanak meg, mert Banizs Károly személyében egy jó képviselője volt a körzetnek, de legalább hozok a pártnak töredékszavazatokat, az meg hozzásegíthet minket még egy listás helyhez. Csak hát rám meg az jellemző, hogy amit elvállalok, azt szívvel-lélekkel csinálom. Én minden lakásba becsöngettem, mindenhol bemutatkoztam, mindenkivel beszélgettem.

– És nyert.

– Ne is mondja! Jött a választás napja, ültem békésen a Szent István Művelődési Házban, ahol az eredményeket vártuk – és amikor láttam, hogy én nyertem, majdnem lefordultam a székről. És még a városi tévébe is be kellett menni rögtön, hogy bemutassanak a nézőknek... Borzasztó.

– Nehéznek bizonyult a képviselői munka?

– Az elején igen. De a régi képviselők sokat segítettek – különösen Horváth Miklós Csaba, akitől nagyon sokat tanultam. A munka részével nem volt gond, de meg kellett ismerni az egész rendszer működését, és azokat az embereket, akikkel a városban napi kapcsolatot kellett kialakítani.

– A 2002-es vagy a 2006-os időszakhoz képest nagyon sokat változott a közélet?

– Nézze, én igyekszem nem kitekinteni a mi fehérvári belső világunkból. A város mostani vezetése arra törekszik, hogy itt nyugalom legyen, csend legyen, jól érezzék magukat az emberek. Ugyanakkor, ha az országos politikákra tekintek – akkor egy kicsit fáj a szívem... Az ellenzékkel meg úgy vagyok, hogy emberként

elfogadom őket, de politikai társként, méltó ellenfélként nem tudok rájuk tekinteni.

– Ha szóba kerül a választókerzete, mi az első dolog, ami eszébe jut?

– Az, hogy ez az én otthonom. Túl azon, hogy ott élek – amióta képviselő lettem, egész más szemmel tekintek erre a körzetre. Pedig korábban is ott laktam, szaladtam jobbra, szaladtam balra – de most, ha belépek a körzetembe, abban a pillanatban háziasszonnyá változom. Egy jó háziasszony azonnal észreveszi, ha valami nincs a helyén, ha valami rossz állapotban van, ha valamivel valamit tenni kell. És akkor én nekilátok, hogy olyan szintre hozzam az adott dolgot, amilyennek lennie kell.

– Mint egy jól funkcionáló házmester...?

– Pontosan. Tudja, én büszke vagyok arra, hogy megválasztottak az emberek, most már harmadik alkalommal, igen nagy szavazati aránnyal. De nem gondolom, hogy ez bármilyen előjogokkal járna. Vannak, akik nagyon megváltoznak attól, ha egy vélt vagy valós hatalom kerül a kezükbe – megváltozik a belső világuk, de még a megjelenésük is. Pedig szó sincs ilyesmiről. Én úgy vagyok ezzel, hogy igyekszem jó háziasszony lenni – ahhoz pedig a közvetlenség, a személyes kapcsolat is hozzá tartozik. Nekem ez semmilyen nehézséget nem okoz: a Jóisten megáldott azzal a tehetséggel, hogy mindenkivel megtalálom a közös hangot.

– A képviselői munka nem magányos műfaj, ami azt is jelenti, hogy nyilván a többi körzetben is akad tennivaló...

– Én úgy érzem, hogy a képviselőtestületnek ilyen szempontból nagy szerencséje van polgármester úrral, mert érti és ismeri a körzetek problémáit, az elvégzendő feladatokat. Nyilván nem várhatjuk, hogy minden azonnal megvalósuljon, hiszen a város nagy. És ahogy az egyes körzetekben megvannak a prioritások, ugyanúgy megvannak városi szinten is. De elmondhatom, hogy amit nagyon szerettem volna elérni a körzetben, az eddig mind megvalósult. Nem mindig gyorsan, nem mindig látványosan – de mindig valami új, valami jó történik.

– Hol tart most a körzet ahhoz képest, amit 2006-ban, az első megválasztása idején tapasztalt és elképzelt?

– Én úgy érzem, hogy sokat tettünk a körzertért, és a mostani ciklusból hátralévő négy évben is nagyon sok minden történhet még. Nagyon büszke vagyok például Börgöndre, ami borzalmasan elhanyagolt környék volt – most pedig egy ékszerdoboz, egy egészen fantasztikus közösséggel. A közösség összefogásával készült a kemence, amelyben idén a város kenyerét sütötték augusztus 20-ára, átadtunk egy közösségi játszótérrel is, amit minden korosztály ki tud használni – nagyon sok minden történt. De ugyanígy a körzet más részeiben is. A Mártírok útja felújítása az egész várost érintő projekt volt, de ugyanilyen fontosnak tartom, hogy a felújítás idején a környező utcákban tönkrement burkolatot is sikerül rendbe hozni – erre is megvan a kögyűlési döntés. Amit nagyon szeretnék még, az a járdák felújítása. A Köfém lakótelepen nagyon rossz állapotúak a járdák, és ezekkel muszáj kezdeni valamit, főként az egyre idősödő lakosság miatt. Egy behorpadt járda, egy csorba járdasziget önmagában sem szép látvány – de az idős emberek számára még veszélyes is. Ezért mindenképpen szeretnék küzdeni – bár a frakción belül soha nincs vita abból, hogy az egyes körzetekben mi számít a legfontosabb feladatnak. Amire szükség van, arra mindig meglesz a forrás is.

– Ha megenged egy személyes megjegyzést: mi idestova tíz éve ismerjük egymást – és most is ugyanúgy tele van energiával. Ez alkati kérdés? Mindig ilyen volt?

– Mindig. Pedig már hetvennégy éves leszek.

– Az tökéletesen ki van zárva.

– Pedig annyi, papírom van róla. De a tenni akarásom mindig ugyanilyen volt. És az a legszébb feladat számomra, amikor másokon segíthetek.

– Ez az OTP-s időben is jellemző volt?

– Persze. Nagyon szerettek az ügyfelek. Nálam mindig hosszú sor állt, pedig gyorsan dolgoztam – de mindenkinek volt egy kedves szavam, mert nemcsak az ügyfelet láttam, hanem az embert is. Voltak ott idős, elesett emberek, akik az utolsó fillérjükből fizettek be egy-egy csekket – gyakran előfordult, hogy meghívtam őket vasárnap ebédre. Én ezt tanultam a családomtól. Mi nagyon szegények voltunk, de a rokonságban voltak nálunk szegényebbek is, és amit a két kezünk munkájával megtermeltünk, abból őket is segítettük.

– Jól látom, hogy úgy gondolja: most a helyén van?

– Szerintem igen. Bizom benne, hogy végig tudom vinni ezt a választási ciklust is – egészségesnek érzem magam, tudok menni, futni, intézkedni. A helyemen vagyok, igen.

Török Péter

Lehetőség az újrakezdésre

Zsabka Attila, a Kríziskezelő Központ vezetője nehezen tudja külön választani az életét a munkájától, melyet a hivatásának tekint. Ezt a munkát másképp nem is lehetne végezni, hiszen a központ közel félszáz munkatársa szinte naponta találkozik nehéz emberi sorsokkal.

– 1994 óta dolgozom ezen a területen, anno még éjszakai szociális munkásként kezdtem – meséli Zsabka Attila. – Én nem is akartam itt dolgozni, egészen sorsszerű, hogy végül ezen a pályán kötöttem ki. Katonatiszti főiskolát végeztem az érettségi után, de egy év szolgálat után leszereltem. Semmi elképzelésem nem volt a jövőt illetően, a lelki és vallási dolgok viszont egyre erősebben érdekeltek, de nem készültem tudatosan erre a pályára. Szerintem a Jóisten gondolta, hogy felkészít valamire, amit szívesen csinálnék, és amit ma is szívesen csinálok. A honvédség után az egyházközi karitáznál más önkéntesekkel együtt ruhákat osztottunk, segítettünk idős embereknek bevásárolni, lakást felújítani, karitatív munkát végeztünk. Egy idő után a Fejér megyei Karitász munkatársa lettem, miközben ezzel párhuzamosan éjszakai telefonos lelki segély szolgálatot is elláttam. Amikor választást állítottak, mert a kettőt együtt nem lehetett végezni. Hiszek abban, hogy nincsenek véletlenek, ugyanis ekkor keresett meg a Kríziskezelő Központ akkori vezetője, hogy helyezkedjek el nálok. Valamiért látott bennem fantáziát, ezért másoddiplomásként beiskoláztak egészségfejlesztő, mentálhigiénikus szakra. Munkám mellett több évig hittant tanítottam hitoktatóként, de 1998-ban abba kellett hagynom, mert egy váltással a központ megbízott vezetője lettem. Nem éreztem magam sem alkalmasnak, sem megfelelő képzettségűnek ehhez a feladathoz. Éveken keresztül nem talált az önkormányzat alkalmas személyt erre a pozícióra. Azóta vagyok az intézmény kinevezett vezetője, amióta 2006-ban átvettem a szociálpolitikus diplomámat.

A Kríziskezelő Központ egyik célja az újrakezdés lehetőségének biztosítása.

Az ellátás minden szintjén hosszú távú célként a munka világába való visszatérés vagy bejuttatás elősegítését, a tartós lakhatásban nyújtott támogatást tűzték ki, hogy ezzel esélyt teremtsenek a teljes hajléktalan rendszerről való sikeres és végleges leváláshoz.

– A Kikindai úton van egy családi ház, ahova volt állami gondozott 18 év feletti hajléktalan fiatalok költözhetnek be – mondja az intézményvezető. – A jelentkezőnek írnia kell egy kérelmet, rendelkeznie kell érvényes tudósítóról lelettel, és ha van

szabad hely, a szakemberünkkel való beszélgetés után be is költözhet. Kapun belül négy külön bejáratos, külön konyhával és higiéniai helyiségekkel rendelkező lakás van, ahol összesen tizenhat lakó él. Nincs hajléktalan szálló hangulata, ezért nagyon szeretnek itt lakni a fiatalok. Nagyobb a szabadságuk, látogatókat fogadhatnak, szabadban intézhetik a dolgukat, de követelmények és szabályok itt is vannak. Szigorúan vesszük, hogy legyen munkájuk, rendelkezzenek rendszeres jövedelemmel, takarékoskodjanak, és fizessék a szálló díját. A cél az lenne, hogy egy idő után saját lábukra álljanak, azonban a biztonság, kényelem és az alacsony költségek miatt sokszor nehezen akarnak önállódni.

A központban, a Sörház tér 3. szám alatt ezzel ellentétben biztonsági őrzés, szigorúbb kontroll és alkoholszonda is van. Menhely, konyha, nappali melegedő, 41 férőhelyes átmeneti szálló és 36 férőhelyes éjjeli menedékhely is található itt. Az ide érkezők közül sokan küzdenek alkoholproblémáival, ami Zsabka Attila szerint az életük megoldhatatlannak tűnő gondjai miatt alakul ki.

– Nem tudjuk, egy ember életében hol van az a rossz pillanat, amikor elkezdi teljesen lecsúszni. Az átlagembernek vannak baráti, családi kapcsolatai, akik mellette állnak, nem engedik elveszni. Ha azonban ez a kötelék nem erős vagy hiányzik, nincs visszatartó erő, akkor függőséget okozó alkohol egyre nagyobb szerepet kap az életében. Ha senki nem nyújt segítő kezet neki ilyenkor, inkább csak számon kérik, és nincsen már miért küzdenie, egyre többet fog inni. Egyre mélyebbre csúszik, és egyszer csak az utcán, illetve nálunk találja magát. Innen nagyon nehéz a visszaút, ha nincs élő kapcsolata a családjával, akkor csak ezzel a környezettel találkozik, és ez bebetonozza az embert ebbe az ellátásba.

Átmeneti szállásokon nehéz megfelelni annak, hogy legfeljebb két évig lakhasson ott a hajléktalan. Kiugrási lehetőség, hogy az önkormányzat bérlakást tud biztosítani párokna. A fehérvári szakemberek szerencsésnek tartják magukat, mert az országban nagyon kevés településnek van lehetősége így segíteni a hajléktalanoknak. A Kríziskezelő Központot éveken keresztül az Alcoa Alapítvány is jelentős összeggel segítette – a pénz családok, hajléktalanok albérlési támogatására költötték. És ami igazán köszönetet érdemel: a városban élők nagyon sokat segítenek ruhákkal, pénzzel, étellel, élményekkel az itt élőknek.

Zsida-Domokos Andrea

„Jó az, ha valakinek szakmája is van...”

Foto: Tóth Attila

A Székesfehérvári Szakképzési Centrum Árpád Szakképző Iskolája és Kollégiumában teljes létszámmal indultak el a kilencedik évfolyam osztályai a 2015/2016-os tanévben. Szereminé Hegedűs Krisztina, az intézmény igazgatója elmondta: egyre többen választják a fiatalok közül azt az utat, hogy szakmát tanulnak. Mindehhez az iskola minden szükséges támogatást megad: keresett szakmákat kínál, folyamatosan fejleszt, nyit a felvevőpiac felé, tanulói pedig országos szintű versenyeken mérhetik össze tudásukat.

Az intézményben villamosipari, könnyűipari, rendészeti, szépművészeti és sport ágazatban képeznek fiatalokat szakközépiskolai osztályokban, illetve villanyszerelő, elektromos gép- és készülékszerelő, elektronikai műszerész, női-, férfiszabó, kárpitos, számítógép-szerelő, karbantartó szakmákban szakiskolai keretek között. A szakiskolai végzettséggel rendelkező, tanulni vágyó fiatalok, intenzív, két éves, érettségire felkészítő osztályban folytathatják tanulmányaikat. Ezt követően erősáramú elektrotechnikus és sportedző nappali rendszerű képzést választhatnak, felnőttoktatásban pedig gyakorló fodrász, gyakorló kozmetikus, fotográfus és fotótermék kereskedő szakirányokat.

Az iskola évek óta jó kapcsolatot ápol a Magyar Honvédséggel, illetve a Magyar Tartalékosok Szövetségével. Előbbi a Katona Suli programban való részvételt segíti, melynek keretén belül például katonai alapismeretek érettségi tárgyat tanulhatnak a diákok, a MATASZ segítségével pedig honvédelmi szakkör működik, melynek látványos, színvonalas foglalkozásaira más székesfehérvári iskolák is rendszeresen ellátogatnak.

– Az elmúlt évek oktatási reformjai minket is érintettek – mondja Szereminé Hegedűs Krisztina igazgató. – Például átalakult a népszerű fodrász képzés: már csak érettségi után lehet ezt a szakmát tanulni. Ennek áthidalására elindult a szépművészeti ágazat, így az érettségi után már csak egy évet kell tanulniuk a fiataloknak ahhoz, hogy gyakorló fodrászok, kozmetikusok legyenek. Idén már a második ilyen osztályt indítjuk. Emellett az országos strukturális változások miatt 2015. július 1-jével létrejött a Székesfehérvári Szakképzési Centrum, amelybe kilenc fehérvári és egy móri

iskola tartozik, köztük a mi intézményünk is.

Az iskola piackepés szakmákat oktató palletája idén új szakokkal bővül: ezentúl sport szakágban is tanulhatnak a diákok.

– Mindig keressük a lehetőséget annak, hogy nyissunk a diákok felé – hangsúlyozza az igazgató. – Demográfiailag is kevesebb gyerek van, és nekünk mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ne a gimnáziumok szippantsák fel a diákokat, hanem hozzánk jöjjenek, szakmát tanuljanak. Folyamatosan néznünk kell, mire van igény. Az idei újtásunk a sport szakág a 9. és a sportedző szak a 13. évfolyamban. Rengeteg futballozó, atletizáló és egyéb sportokat űző fiatal jár hozzánk, innen is jött az ötlet, hogy indítsunk sportos osztályokat. Mondanom sem kell, hogy többszörös volt a túljelentkezés ezekre a szakokra. A fiatalok magas óraszámban tanulnak elméletet, és rendszeresen látogatják a fehérvári sportegyesületek edzéseit, hogy tapasztalatokat szerezhessenek. A legtöbbjük egyébként maga is sportoló.

A fejlődés nem állhat meg: a munkatársak már az új tanév tervein dolgoznak, újabb szakmák oktatását szeretnék indítani jövőre. A vegyipar, illetve a műanyagipar felé próbálnak nyitni, számítva az ilyen profilú környékbeli gyárak felvevőpiacára.

Az Árpád Szakképző Iskola és Kollégium arra ösztönzi diákjait, hogy mérettessék meg magukat versenyhelyzetben is. A Szakma Kiváló Tanulója versenyen az összes végzős diákjukat elindítják, legalábbis az írásbeli részén. Aki jól teljesít, az mehet tovább, aki pedig kevésbé, az is le tudja mérni, hol tart a tanulmányaiban. A verseny a szakmai vizsga előtt pár hónappal zajlik, tehát fel tudja mérni a diák, miben kell fejlődnie, milyen hiányosságai vannak, mit kell még elsajátítania ahhoz, hogy sikeresen letehesse a vizsgát. Aki pedig a Szakma Sztár Fesztiválon, vagyis az országos döntőn részt vesz és jól szerepel, az a szakmai vizsga egy részét is kiválthatja ezzel.

A sikert mi sem bizonyítja jobban, mint a 2015-ös Szakma Sztár Fesztivál kiváló árpados helyezései. Férfiszabó kategóriában az első három helyet a fehérvári iskola tanulói vihették haza, a villanyszerelő szakmában pedig harmadik helyezést ért el az egyik diákjuk.

Simon Rita

Foto: Simon Erika

„Aki hittel, hibáit vállalva tudja tenni a dolgát, az hiteles a munkájában...”

Több mint százöt év áll a betegek szolgálatában Székesfehérvár nagy múltú egészségügyi intézménye, amely jelenleg a sokatmondó és tiszteletre méltó Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház nevet viseli. A kórház főigazgatója immár öt éve dr. Csernavölgyi István – vele beszélgettünk megvalósult elképzelésekről és tervekről, hitvallásról és szakmaiságról, orvoslásról és csapatszellemről.

– Össze lehet foglalni, mondjuk, öt mondatban az elmúlt öt évet?

– Az infrastrukturális és eszköz fejlesztések terén annak idején meghirdettünk egy olyan programot, hogy modernizáljuk mind a központi telephelyet, mind pedig a megyei ellátó rendszer pontjait: Enyingen, Csákváron, Mórán, Sárbogárdon.

tően a szakmaiság egyértelműen kézzel fogható. Rengeteg minden elérhető itt helyben, ami korábban nem volt. Emellett nagyon jónak tartom az orvosi és az ápolói hozzáállást – és nem csak szubjektíven, hanem mérhető paraméterek alapján is. A sürgősségi osztályunkon a forgalom az elmúlt öt évben huszonöt százalékkal nőtt, ami egy év alatt, kórházi szinten több mint kétmillió orvos-beteg találkozót jelent. Ez egy óriási szám. Ilyet akkor tud egy intézmény megtenni, ha azok, akik itt dolgoznak – esetünkben közel háromezer dolgozó –, hittel teszik a dolgukat, és alkalmasak arra, hogy ezt a hatalmas feladatot elvégezzék. És ez a hit nálunk megvan – ez a számmal egyértelműen igazolható.

– És visszajelzésekkel?

– Azokkal is, igen, ez nagyon fontos. A kórház

zik rajtam a munkatársaim, hogy őszintén, a javítás szándékával dolgozom. Ami ezt a hitet megtartja bennem, az objektív tények ismerete – én mindig is a tényeknek hittem. Ilyen például, hogy a dolgozóink minden karitatív rendezvényen önként ott vannak, minden szűrőprogramon több százan vesznek részt, akár a városban, akár a városon kívül. És ezt nyilván azért teszik, mert érzik, hogy egy közösség részei – mégpedig egy példamutató közösségé. Ők az én hitem alapja.

– A főigazgatói poszt nyilván számos kihívást, számos örömet és nehézséget ad napi szinten – de senki nem azért választja az orvosi pályát, hogy főigazgató legyen egyszer. Marad idő azért gyógyításra?

– Erre mindig figyeltem, mert továbbra is gyógyító orvosnak tartom magam. A mai napig

Fotó: Szent György Kórház Archívuma

don. Ennek eredményeként Székesfehérváron néhány hónapja működésbe lépett az új műtőblokk, zajlik a hotel épületének több milliárd forintos rekonstrukciója, novemberben végződik a pszichiátriai épülettömb fejlesztése. Befejeződött a sürgősségi osztály fejlesztése is, ami az elmúlt évek egyik legfontosabb beruházása a kórházban, és ugyancsak a központi telephelyen zajlik a napelem program, az energia-rationálizálás jegyében. Sárbogárdon két éve adtuk át az új rendelőintézetet, Enyingen zöldmezős beruházásból novemberben lép működésbe az új rendelő, Csákvára pedig egy rekonstrukció vár a kastélyprogram keretében, Mórán pedig – az elmúlt évek folyamatos fejlesztései után – jelenleg is zajlik eszközfejlesztés, komfortosítás. Nem tudom, ez hány mondat volt, de ennél rövidebben nehéz lenne összefoglalni azt a több mint tízmilliárd forintos fejlesztést, ami megtörtént a kórházhoz tartozó egységeknél...

– Amikor 2010-ben főigazgató lett, nyilván volt egy koncepció, ami mentén elkezdte a munkát.

Hol tart most a kórház ezen az úton?

– Az infrastruktúra fejlesztése terén egyértelműen jó úton járunk. Emellett már megtörtént a bejelentés, hogy Székesfehérváron egy újabb kórházi tömb épül, hétmilliárd forintos beruházás keretében. Elmondható tehát, hogy a fejlődés az elmúlt öt évben is jelentős volt, és ugyanez várható a következő évekre is.

– Mi a helyzet a szakmai célokkal? Öt évvel ezelőtt az egyik legfontosabb célként nevezte, hogy vissza kell adni a gyógyításba vetett hitet az orvosoknak és a betegeknek egyaránt.

– Ennek a folyamatnak a része volt például, hogy ez az intézmény egyetemi oktatókórházzá vált, ami nagyon régi igény volt, és aminek köszönhe-

donlapján van egy rovat: „Rólunk írták”. Itt persze – nagyon helyesen – megjelennek a tagadhatatlan problémák is, de nagyon sok pozitív reakcióval is találkozunk, amelyek igazolják a hitvallásunkat.

– Az oktató kórház státusz milyen plusz feladatokat és milyen szakmai sikereket jelenthet?

– Van plusz feladat – de jó, hogy van. Egyetlen gyógyítónak sem mindegy, hogy milyen körülmények között gyógyíthat. Másrészt így egy magasabb szintű intézmény kínál tanulási lehetőséget, később pedig akár állást a fiataloknak – és így nagyon jó képességű kollégákkal bővíthet a csapat. A tudományos mutatóink is kiemelkedőek, éppen ezért azt gondolom, hogy a vonzerónk is elég nagy – nincs is annyi rezidenci státusz, mint ahány jelentkező.

– Önt mi motiválta, amikor az orvosi pályát választotta?

– Ez egy családi örökség része volt, azzal együtt, hogy én mindig humán beállítottságú voltam. Az meg, hogy a főigazgatói pozíciót öt éve elvállaltam, és töretlen lendülettel csinálom, nagyrészt arról is szól, hogy egyszer tettem egy ígéretet édesapámnak, hogy amíg tudok másoknak segíteni, és közben egy emberi értékrendet csempészni a rendszerbe, addig csinálom. És ez még javában tart.

– A magyar egészségügyről szóló hírek – részben a médiának köszönhetően, sajnos – jellemzően nem pozitívak. Elvándorlás, alacsony fizetés, várólista, egyebek. Mi az, ami önben mégis megtartja a hitet?

– Nehéz kérdés. Valószínűleg lelki beállítottság ez nálam. Aki hittel, hibáit vállalva tudja tenni a dolgát – amit elvárók a munkatársaimtól is –, az szerintem hiteles a munkájában. És akkor azt ér-

rendszeresen foglalkozom betegekkel, egyrészt, mert szeretek gyógyítani, másrészt, mert úgy gondolom: akkor látom át a rendszert, akkor tudok mögé eszközparkot tenni, ha tudom, hogy hol mire van szükség. Ahhoz pedig ott kell lenni, ahol a dolgok történnek.

– A szakterületei kiválasztásánál is a kihívást kereste? Mert egyik sem olyan, ahol négyévenként esik be egy beteg a rendelőbe, valami egzotikus vírussal.

– Megint az a kiindulási alap, hogy szeretek gyógyítani, és ezért olyan terület állt hozzám közel, ahol ezt megtehetem. Ez pedig a kardiológia és a sürgősségi betegellátás.

– Mindemellett pedig a prevenció, amit mindig fontosnak tartott. Ezen a téren mennyire sikeres a magyar orvoslás?

– Vannak sikerek, de még nagyon sok teendő előtt állunk. Az az igazság, hogy Magyarországon mind a férfiak, mind a nők megbetegedési és halálzási mutatói riasztóak. Nagyon. Ennek pedig az egyik fő oka, hogy a prevenció szemlélet még mindig nem megfelelő. Ettől függetlenül sokat léptünk előre, bár hozzá kell tennem, hogy ebben nagy szerepe van az egészségügyi dolgozók – így az én munkatársaim – igen jelentős mértékű önkéntes munkájának, szűrőnapokon, tájékoztató előadásokon és így tovább.

– Befér azért mindezek mellett némi szabadidő? Család, sport, kikapcsolódás...?

– Próbálkozom, hogy beférjen, mert nekem a stabil családi háttér a legfontosabb. A hobbim pedig a sport, mert úgy érzem, hogy formában tart, még akkor is, ha néha fáradtnak érzem magam. Szóval, pont az a két dolog jelenti a kikapcsolódást, amire rákérdezett: a család és a sport.

Török Péter

Programok, rendezvények

Szeptember 24. 15:00

A székesfehérvári ipartörténet bemutatása

Fehérvári Civil Központ (Rákóczi utca 25.)

Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására

Az Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására június óta dolgozik azon a nagyszabású terven, miszerint Székesfehérváron létrejön egy, a város iparát bemutató múzeum. A négy rendezvényből álló programsorozat első nyilvános rendezvényén dr. Szalai Károly helytörténetész előadásán vehetnek részt, aki a város iparfejlődését mutatja majd be az érdeklődőknek.

Október 8-án 15 órától a Királysori Fűtőerőműbe kalauzolják el az érdeklődőket, mely során az erőmű történetét bemutató kisfilmet is megtekinthetik. A bejárás a maximális csoportlétszám 15 fő, ezért csak az vehet részt rajta, aki előzetesen jelezte részvételét és megkapta a visszaigazolást. A rendezvények ingyenesek, de előzetes regisztrációhoz kötöttek, melyet a topografia@echomail.hu e-mail címen, vagy a +36-30/607-4729-es telefonszámon tehetnek meg.

Szeptember 24. 17:00

Nemekből Igenek Klub

Igéző (Basa utca 1.)

A Civil Centrum Közhasznú Alapítvány szeptemberi klubfoglalkozásának témája: Azonos képességek, eltérő esélyek - diszkrimináció a munkahelyen és az álláskeresés során. A klub háziasszony Eggy Tímea pszichológiai tanácsadó, a meghívott vendégek pedig a témában jártas szakértők.

Szeptember 24. 19:00

Minden a fejben dől el!

– Dr. Bagdy Emőke előadása

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.) Az elismert pszichológus előadására a belépő 2700 Ft, melyek megvásárolhatók a www.fejermmk.hu honlapon felsorolt irodákban.

Szeptember 25-26.

Sárkányhajó Fesztivál

Csónakázó-tó

Fotó: www.sarkanyhajofesztival.hu

A sikeres világbajnokság után idén is a székesfehérvári Csónakázó-tavon zárják a fesztivál évadot a sárkányhajósok. A látványos csapatsport két napja alatt nemcsak a világ és európa-bajnokságot megjárt legénységek, egyesületek, de amatőrök is indulhatnak és izgulhatnak.

Szeptember 25. 18:00

Mesekuckó

Vörösmarty Mihály Könyvtár Széna téri Tagkönyvtár (Széna tér 16.) Csóka Judit meseterapeuta madarakról mesél a gyerekeknek a Tagkönyvtárban. További információ a szena@vmk.hu címen és a 06-22/313-045-ös telefonszámon kérhető.

Szeptember 25.

Lovagi költészet a XXI. században

Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház (Liszt Ferenc utca 1.) Pavlicsek Zsolt stefanita lovas estje. A rendezvény ingyenes.

Programajánló

Szeptember 26. 9:00

Időgazdálkodás Szeminárium – Vállalaj felelősséget az időért!

Kairosz Kultúrműhely (Megyeház utca 22/a)
12 témából álló filozófiai és önismereti tanfolyam és előadás Kalinczák Tibor vezetésével. A programon való részvétel regisztrációhoz kötött, melyet a szfvar@ujakropolisz.hu címen tehetnek meg. A szeminárium díja 3000 Ft, diákoknak 2000 Ft/fő. További alkalmak témái a www.filozofiakavehaz.blog.hu oldalon található.

Szeptember 26-27.

A Bonsaiok Titokzatos Világa

Öreghegyi Közösségi Ház (Fiskális út 93.)
A bonsai kiállítás mellett különböző programokkal várják a keleti kultúra iránt érdeklődőket is az ingyenes rendezvényen. Többek között lesz jóga, keleti teák készítése, szokásainak bemutatása, japán hangszeres élőzene, TaiChi harcművészeti bemutató és kristálygyógyászati előadás is. Részletes program és további információ a www.teleelettel.hu oldalon található.

Szeptember 26. 19:00

John Mighton – Nagy Judit: Fél élet

Igézó (Basa utca 1.)
John Mighton *Fél élet* című darabjának bemutatóját tekinthetik meg az Igézóban. Belépési díj 800 Ft. Szereposztás és egyéb információ az esemény Facebook oldalán található.

Szeptember 26. 20:00

FezenKlubSzezonnyitó – AkkedzetPhiai + DSP

FEZEN Pont (Marosi Arnold utca 1.)
A 2015–16-os szezon koncerttel, kerti partyval kezdődik meg a Fezen Klubban. Belépő: 1000 Ft elővételben / 1500 Ft a helyszínen.

Szeptember 27. 8:00

Őszi Éremgyűjtő Találkozó

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.)
A Magyar Éremgyűjtők Egyesülete Fejér Megyei Alba Regia Szervezetének rendezésében lehetőség lesz érme, papírpénz, bélyeg, kitüntetés, jelvény, képeslap, militária stb. értékesítésére, vásárlására és cseréjére.
Asztalfoglalás: Oblat Zsolt +36-20/980-8459-es telefonszámon, illetve az antik_gold@freemail.hu címen.

Szeptember 28. 17:30

Kaszap István emlékére – Van célom! Mohay Bence előadása

Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház (Liszt Ferenc utca 1.)
Rövid és hosszú távú célok, motivációk és lehetőségek egy sportriporter életében címmel tart előadást Mohay Bence népszerű televíziós sportriporter, cserkész, az MTVA munkatársa

Szeptember 29. 18:00

Dumaszínház

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.)
Fellépők: Köhalmi Zoltán és Mogács Dániel
Műsorvezető: Szobácsi Gergő
Belépő: 2900 Ft

Október 4.

Furfang Feszt

Jávor Ottó tér
Még több furcasággal és elkészítésükhöz szükséges alapanyagokkal, kézművessé, bútorrestaurációval, közösségi kertéskedéssel találkozhatnak az érdeklődők.

Október 3. 10:00

VIII. Maroshegyi Böndörödő – Szüreti Vigasságok

Gárdonyi Géza Művelődési Központ és Könyvtár előtti tér (Sóstói lakótelep 1.)
Idén immáron nyolcadik alkalommal vár minden kedves vendéget a Maroshegyi Böndörödő október 3-án. Az érdeklődőket idén is különböző színes programok várják a Gárdonyi Géza Művelődési Ház előtti téren. A részletes programokat a www.ggmuvhaz.hu weboldalon és a Böndörödő Facebook-oldalán olvashatják.

„Olyan dolgokat tanítunk, amelyek piacképesek, és amikre szüksége van az iparnak..”

Ha újra kezdeném, mérnökök tanulnék az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Karán. Ezen gondolkodtam, miközben dr. Györök György dékánnal beszélgettem a felsőoktatási intézményről. A Kar feladata az, hogy az ipar igényeit meghallva olyan szakmai beállítottságú mérnököket képezzen, akikre az adott pillanatban szükség van. Mindez a város, a vállalkozások, cégek, az egyetem és maga a hallgató együttműködésével valósul meg.

– Az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Kar egy éve működik. Hogyan jött létre?

– Az új kar az Óbudai Egyetem Alba Regia Egyetemi Központjának, valamint a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karjának integrációja révén jött létre – mondja dr. Györök György. – Székesfehérváron körülbelül ötven éve két kiváló képzés zajlott gyakorlatilag egymás mellett – értem ezt fizikálisan is, hiszen mindkét korábbi intézménynek voltak épületei a Pirosalma utcában, egymás mellett. Az egyik soproni, a másik budapesti központtal működött. 2014-ben a felsőoktatási változások olyan szintet értek el, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem Sopronba akarta telepíteni az egész geoinformatikai kart. Ekkor leültünk dr. Mélykúti Gáborral, a Geo dékánjával, és megbeszéltük, mi lenne, ha egyesítenénk a két kart, a két központot. Kiderült, hogy semmilyen egyetemi akadálya nincs a dolognak. Mellénk állt Székesfehérvár Önkormányzata is, így 2014 júliusában létrejött a kar. Úgy gondolom ezzel a döntéssel mindenki nyert.

– Milyen szakok közül választhatnak a fiatalok?

– Az egy évvel ezelőtti megalakulásunk óta megörököltük a két alapítóintézmény teljes képzési palettáját: villamosmérnök, mérnök-informatikus, műszaki menedzser, mechatronikai mérnök, földmérő, földrendező, birtokrendező, közigazgatás-szervező képzéseink vannak most.

– Milyen beállítottságú, érdeklődési körű jelentkezőket várnak?

– Igen nagy előny nálunk, amikor egy jelentkező elkötelezetten érkezik az iskolánkba. Tudja, hogy milyen szakiránnyal szeretne foglalkozni, vagyis megfelelő spiritusszal rendelkezik. A hallgatóink túlnyomó többsége ilyen. Az, hogy ez az elkötelezettség a szakmának szól, vagy annak, hogy ismeri a munkaerőpiaci helyzetet, és olyan mérnöki végzettséget szeretne szerezni, amely tisztességes jövedelmet jelent, ezt hallgatója válogatja.

– Ha valaki elvégzi ezt az iskolát, milyen képesítést kap?

– A nálunk végzett friss diplomások alapvetően BSc vagy MSc képzést kapnak, tehát egyetemi diploma kiadására is van jogosultságunk. Amit nálunk tanulnak a fiatalok, azzal képesek elhelyezkedni a munkaerőpiacon, mivel ezek a szakmák keresettek. Az alapképzésen túl úgynevezett szakmérnök képzésünk van geoinformatika és számítógépes hálózatok, illetve üzleti információmenedzsment szakmérnök szakokon. Ezek posztgraduális, négy féléves képzések.

– Az ország mely részéről érkeznek a hallgatók?

– Ez a képzéstől függ. A mérnöki képzésre többnyire a városból és a régióból érkeznek, míg a geoinformatikára országos beiskolázottságunk van. Ez a képzés meglehetősen egyedi, az országban kevés olyan felsőfokú intézmény van, ahol ezt tanulhatják a fiatalok.

– Eddig összesen hat stratégiai megállapodást kötött a kar a fehérvári ipari szereplőkkel. Miről szólnak ezek az együttműködések?

– Maga a megállapodás a későbbi képzési, kutatási együttműködés lehetőségét valószínűsíti, a műszaki felsőoktatás és az ipar természetes kooperációját jelenti. Az összes nagyobb céget meg fogjuk keresni a jövőben, és aki érzi, hogy fontos a felsőoktatás és az ipar összefogása, azzal mindenképpen megköjtjük ezt a stratégiai megállapodást. Fehérváron ennek

Fotó: Simon Erika

tulajdonképpen négy szereplője van: az egyik a kiváló város, amely még jobb akar lenni: sokrétű iparral rendelkezik, amely természeténél fogva növekedni akar. Ehhez műszaki képzettségű fiatalok kellene, amit a felsőoktatás biztosít, jelen esetben a műszaki kar. Kell még a hallgató, aki mind a három másik szereplő előnyeit élvezi. Egy tisztességes, jó városban élhet, ipari elhelyezkedése teljesen biztosított, egy jó egyetemen, egy jó karon szerezhet képesítést.

– Ez valóban így van? Teljesen biztosított az elhelyezkedése?

– Szerencsére nem az az életszerű, hogy csak a végzett mérnököket szippantják el az ipari parkok, hanem az, hogy már az iskolapadból „kivadászdóznak” a tehetséges fiatalok, és már a diákévek alatt elhelyezkednek. A duális képzés ezt a fajta igényt oldotta meg, szervezett keretek között. Idén először indítottuk el húsz fővel a mérnök-informatikus duális képzést, amelynél a hallgató nemcsak hozzánk, hanem egy partnerintézményhez is jelentkezett. Így ezt a húsz fiatalot közösen fogjuk képezni három és fél éven keresztül, miközben szakmai tapasztalatot szereznek jelentős ösztöndíj támogatással.

– Ezek szerint kapkodnak az Önök helyeiért a fiatalok?

– Az, hogy márciusban kezdtük szervezni a képzést, és máris húsz hallgatóval el tudtunk indulni, ez önmagában is egy fegyvertény, de nemcsak itt a karon, hanem az Óbudai Egyetemen is. 2016-ban az eddigi képzéseink mellé gépészmérnöki képzést is indítunk Székesfehérváron – ezt is duális metódika szerint. Az ipari partnereink már jelezték, hogy jövőre

körülbelül ötven hallgatót tudnak foglalkoztatni gyakoronkként. Vagyis 2016-ban hetven fiatalal tudjuk elindítani a duális képzést a városban, és ez önmagában is egy sikertörténet.

– Olyan szakokat indítanak, amelyekre kereslet van. Ezt hogyan, kivel egyeztetik?

– Ez a nyár arról szólt, hogy végigjártuk a cégeket, kérdőívek és mélyinterjúk segítségével felmértük az igényeket. Készült egy több száz oldalas tanulmány, amelyet elemezve pontosan tudjuk, hogy melyik cégnek milyen és mennyi szakemberre van szüksége.

– Mit terveznek a közeljövőre?

– A kapuink mindig nyitva állnak, nagyon várjuk a fiatalokat. A középiskolásoknak éppen ezért Bejczy Antalról elnevezett robotépítő versenyt hirdettünk meg, novemberben pedig az ország összes villamosmérnököt képző egyetemi karait megkeressük egy plazmahangszóró-építő megmérettetés kapcsán. Szeretnénk egy TechFestet, egy technikai rendezvényt is meghirdetni Székesfehérváron, ami a műszakiságra hívná fel a figyelmet, megmutatni, mennyi hihetetlenül fejlett technológia van a városban, amiről nem is tudunk. Például turbinalapátokat készítenek a General Electricnek Fehérváron, vagyis egyes cégek világszínvonalú technológiát használnak. Folytatjuk a Garai Géza Szabadegyetem előadásorozatát is, amely már két éve működik az intézményben. Ebben a félévben is szervezünk hazai és nemzetközi konferenciát novemberben. Mindemmel egymilliárd forintból felújítjuk a két épületünket tetőcserével, nyílászáró cserével, és új laboratóriumokat is kialakítunk. Szerencsére nagyon sok dolgom van.

Simon Rita

Börgöndi Mulatságok – hatodszor

Szeptember első szombatján a 6. Börgöndi Mulatságok szervezői és a résztvevők már kora reggeltől kezdve sűrűtök-forogtak a Szent Antal kápolna melletti nagy területen, amely a nyáron felépült kemencével, a tetővel fedett kis teraszokkal, a készülő padokkal, asztalokkal igazi közösségi térként szolgálja majd a városrészben élőket.

Vörösboros marharagu, nyúlból és vadból készített pörkölt, pacalos egytálétel, hagymás bab és sertéspörkölt is főtt a bográcsokban Székesfehérvár-Börgöndpusztán. A hagyományoknak megfelelően minden évben szeptember elején rendezik meg a Börgöndpusztáért Érdekvédelmi Egyesület a Börgöndi Mulatságokat. A főzőverseny mellett számos szórakoztató programmal készültek a szervezők, ám az időjárás közbeszólt. Ennek ellenére a délelőtti órákban a legelszántabbak már rakták a tüzet, készítették elő az alapanyagokat, és nekiálltak az ételek elkészítésének.

Dr. Dienesné Fluck Györgyi, a városrész önkormányzati képviselője örömet fejezte ki a börgöndpusztai közösség összetartásáért. „Az itt élők folyamatosan azon dolgoznak a várossal közösen, hogy fejlődjön e városrész. Nemcsak kéresek fordulnak hozzánk, hanem keresik a lehetőségeket, hogy ők mit tudnak hozzátenni lakóhelyük szépítéséhez. Egy ilyen kezdeményezés ez a közösségi kemence és a

körülötte épülő kis tér, amely, ha elkészül, még több lehetőséget teremt a programok szervezésére.” A képviselő hozzátette, a közeljövőben befejeződik a játszótér fejlesztése is, ahol a legkisebbektől a tinédzsereken át az idősebb korosztályig mindenki megtalálja a maga kedvére való mozgásformát, hiszen a gyermekjátékok mellett fitness eszközöket is kihelyeznek, ezzel is szolgálva a Székesfehérvár-Börgöndpusztán élők egészségét, kényelmét.

Nemcsak a bográcsok alatt, hanem az új közösségi kemencében is fellobbant a tűz a rendezvényen. A kemence építőt, valamint Székesfehérvár polgármesterét és a városrész önkormányzati képviselőjét a kemencében főtt, ízletes sólétellel kínálták, miközben a legkisebbek és nagyobbak öröme folyamatosan készült a langalló, a pizza.

A Börgöndi Mulatságok résztvevői elmesélték, hogyan készült a város támogatásával, rengeteg önkéntes segítségével megvalósult kemence. Sokan a nehezebb fizikai munkát vállalták, míg akadt olyan, aki egy birkát ajánlott fel és az ellátmányról gondoskodott. A városrész egyik idősebb lakója a kemence kiégetésekor elhozta nagyszülői örökségét, egy kemencelapátot, amellyel még az ő ősei mostantól a börgöndiek közösségét szolgálja.

(forrás: www.okkfeharvar.hu)

Újabb kereskedelmi szolgáltatás Maroshegyen

Megnyitotta kapuit a Next Stop Üzletközpont Székesfehérváron, az Auchan áruházal szemben, a Bricostore helyén. Ezzel a Maroshegyen újabb nyolc üzlet várja a vásárlókat.

Az ünnepélyes megnyitón Philippe Bresson ügyvezető igazgató, mint házigazda köszöntötte a megjelenteket, ismertette a projektet, annak előzményeit és a jövőbeli terveket. A Next Stop Üzletközpont mintegy 4500 m²-en, három éves zárva tartás után kezd újra a kereskedelmi tevékenységet. Philippe Bresson büszkeségét fejezte ki, hogy a Bricostore-nak, amely korábban az új üzletközpont helyén működött, ő volt az igazgatója, és ő nyithatta meg 2004 márciusában, 11 évvel ezelőtt. Az ügyvezető megköszönte Székesfehérvár segítségét, figyelmét és támogatását, hiszen ez elősegítette, hogy a projekt eredményeképpen az üzletközpont megnyithatja kapuit.

A megnyitó ünnepségen dr. Cser-Palkovics András polgármester beszédében köszönetet mondott azért a korrektségért, amit a Bricostore vezetősége a bezárás előtt a város felé gyakorolt. „Az, hogy a nehéz döntés bejelentése előtt eljötték a negatív hírek, garancia volt számunkra, hogy biztosan mindent meg fognak tenni a helyzet megoldásáért – és ez szerencsére így is lett. Az üzletközpont megnyitása kapcsán

most több szempontból örülhetünk: a legfontosabb ezek közül az új munkahelyek létrehozása” – fogalmazott a polgármester. Hozzátette: a fehérvári gazdaság a magyar ipar egyik legjelentősebb központja, amely azonban jelenleg komoly munkaerőhiánnyal küzd sok szakterületen. Ennek feloldásához szükség van arra, hogy a város életminősége és az itt lévő szolgáltatások színvonala folyamatosan és nagymértékben emelkedjen; ennek pedig fontos része a kereskedelem fejlődése, így az új üzletközpontok létrejötte is.

Átadták a Volán Fehérvár Öttusa Központ lovardáját

Az Alba Volán SC öttusázói mostantól még komfortosabban érezhetik magukat hazai környezetben. Szeptember elején került sor a Börgöndi úti telepen épített új lovarda ünnepélyes átadására. Az ideai sportberuházások keretében Székesfehérvár Önkormányzata nyolcmillió forintos támogatással járult hozzá az Alba Volán SC Öttusa Szakosztálya által kezdeményezett infrastruktúra-fejlesztéshez. A szakosztály nyolcvanmillió forintos állami támogatást nyert a Börgöndi úti lovarda kiépítésére.

Örömteli eseményen gyűltek össze a sport és az öttusa szerelmesei az Alba Volán Sport Club székhelyén. Székesfehérvár évtizedek óta a magyar öttusa egyik legmeghatározóbb fellegvára: a Volán Fehérvár Öttusa Szakosztály az elmúlt

tűnk. Nem titok az sem, hogy már a továbblépés lehetőségeit fontolgatjuk, hiszen úgy érzem, ez az egységes fellépés a következő időszak fejlesztéseit is megalapozza. Azt kívánjuk, hogy azok a fiatalok, akik itt elkezdnek sportolni, miközben lelkileg és testileg is egészséges emberek lesznek, egyúttal soha ne felejtsek el, hogy a sport milyen fontos szerepet játszik ebben. Hatalmas öröm, hogy ennek az együttműködésnek a város is részese lehetett. Egyúttal hitet teszünk amellett is, hogy a következő időszakban is támogatjuk majd az ilyen és ehhez hasonló fejlesztéseket” – mondta a polgármester.

Réczei Géza, a Magyar Öttusa Szövetség elnöke beszédében szintén az összefogás fontosságát hangsúlyozta az új létesítmény kapcsán. „Ez a

csodálatos komplexum a magyar és a székesfehérvári öttusa fejlődését is elősegíti majd. Külön boldogság számunkra, hogy Magyarország Kormánya kérésének eleget téve, egy olyan típusú fejlesztést sikerült végrehajtanunk, amely a sportág hosszú távú céljait szolgálja. Bizton állíthatom, hogy ez a létesítmény minden szempontból ilyen. Örülök annak is, hogy nagyon sok fiatal jött el a mai eseményre, hiszen ez is bizonyítja azt a megállapítást, miszerint Székesfehérvár fantasztikus bázisa lesz a jövőben is a hazai öttusának.”

Fábián László, a Magyar Olimpia Bizottság sportigazgatója kiemelte, hogy Székesfehérvár központi szerepet tölt be a honi öttusa életében. „Nagy örömmel látom, hogy komoly fejlődést sikerült elérni a székesfehérvári öttusában. A különböző versenyeken én magam is tapasztalom, hogy milyen sok fehérvári képviselteti magát ezeken a megmérettetéseken, érve ezalatt a legkisebbeket is. A gyerekek tehetségén és a szakmai vezetésén túl, az ilyen szép létesítmények is hozzájárulnak ahhoz, hogy Székesfehérvár a jövőben is a magyar öttusa egyik fellegvára lehessen” – mondta Fábián László, a szülői olimpia bajnoka.

Székesfehérvár olimpia bajnoka, a 2004-es athéni ötkarikás játékokon aranyérmes szerző Vörös Zsuzsanna szakosztály-igazgató szerint hatalmas előrelépést jelent a további fejlődésben a lovarda megépülése. „Bár nagyon szeretek első lenni, azért remélem, hogy a jövőben tovább nő a székesfehérvári olimpiai bajnokok száma. Első alkalommal köszönhetem meg a nagy nyilvánosság előtt azt a támogatást, amely hozzásegített minket az egy évtizeddel ezelőtt megálmodott célunk eléréséhez. Magyarország Kormánya, a Magyar Olimpiai Bizottság, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, valamint a Magyar Öttusa Szövetség támogatása kellett ahhoz, hogy egy kiváló minőségű lovarda épülhessen az Alba Volán Zrt. jogutódjának, a KNYKK Zrt-nek a területén. Meggyőződésem, hogy ezen a pályán olyan minőségű munkát lehet majd elvégezni, amelyre mindenki méltán büszke lehet” – mondta Vörös Zsuzsanna, aki szerint a jövőben olyan versenyeket is lehet majd rendezni a most átadott központi lovardánál, amely a város és az öttusa szakosztály hírnevét is öregbíti.

Ízek forgataga a 11. Fehérvári Lecsófőző Vigasságokon

Jó hangulatban, ízek és ínycsiklandozó illatok közepette kezdődött meg szeptember 12-én az idei lecsófőző vigasság. A főzésre mintegy hatszáz csapat nevezett, munkahelyi és baráti közösségek, családok, határon túli vendégek jöttek el, hogy ismét együtt töltsék idejüket Székesfehérvár egyik legnépszerűbb rendezvényén. A főzőhelyszíneken kívül a színes forgatag a Zichy ligetben és a Fő utcán kigyózott tovább, ahol vendéglátások, kézművesek kirakodására várta a fesztivál vendégeit. Az idei évben a 474-es asztal, a Culinary csapat nyerte el a lecsókirályi címet.

Az eddigi legizgalmasabb, számos kísérőrendezvényvel „fűszerezett” lecsófőző vigasság zajlott idén Székesfehérváron. A közösségformáló és a város egészét megmozgató eseményre idén csaknem hatszáz csapat jött el, melyek között munkahelyi közösségek, családok, baráti társaságok mellett határainkon túlról érkezett versenyzők is voltak.

A színpad idén a Zichy liget árnyas fáinak tövében kapott helyet. Dél előtt a gyerekek vették birtokba a ligetet, a legkisebbeket gyermekfoglalkoztató, játszóház és körhinta is várta. A színpadi programok a Kid Rock And Roll SE bemutatóival kezdődtek, majd a Csöröpölők Együttes vette birtokba a helyszínt: a zenekar hangszerbemutatóval fűszerezett interaktív gyermekkoncertje kicsik és nagyok számára egyaránt szórakoztató időtöltés volt. Délben Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere és Fercsák Róbert, Baja polgármestere köszöntötte a Fehérvári Lecsófőző Vigasság résztvevőit, idén ugyanis Baja városa volt a fesztivál meghívott diszvendége.

Cser-Palkovics András polgármester elmondta, hogy Székesfehérvár két éve kapott meghívást Bajára, az ottani halfőző fesztiválra, amely a legnagyobb múltú gasztronómiai fesztivál az egész országban, így a bajaiak meghívása a kölcsönös

barátságot jelzi. Emellett a fesztivál megálmodójának, Sipos Józsefnek is szól, akinek a vágya az volt, hogy olyan gasztronómiai nagyrendezvény névje ki magát a fehérvári program, mint a Bajai Halfőző Fesztivál. Székesfehérvár polgármestere felidézte, hogy Sipos József szervezésében mintegy ötven csapattal indult el a lecsófesztivál, ahol mára már hatszáz csapat főz és 10-12 ezer ember vesz részt.

Fercsák Róbert polgármester a bajaiak üdvözlését tolmácsolta a fehérváriaknak, kiemelve, hogy a fesztivál tematikája közel áll a bajaiak szívéhez, hiszen a városban több kiemelt gasztronómiai rendezvény van: a Bajai Halfőző Fesztivál mellett az Újbor Fesztivál, a Bácskai Hurka és Kolbász-fesztivál, valamint a Bácskai Mézes Napok is várják az finom ízek kedvelőit. „Mitől lesz egy fesztivál, egy város vagy egy tál étel tökéletes? A választ Szophoklész már tudta: „sok van mi csodálatos, de az emberről nincs semmi csodálatosabb”. Városaink, rendezvényeink sikere, fejlődése, hírneve az azt létrehozóktól, szervezőktől, résztvevőktől, vagyis az emberektől függ. Ha kellő figyelmet, tiszteletet és szeretetet mutatunk egymás iránt, akkor városaink rendezvényei azt hirdetik a világnak, rólunk érdemes példát venni” – emelte ki beszédében Baja polgármestere, aki szerint a gasztronómiai rendezvényeken a közös élmények, baráti találkozások, új barátságok létrejötte a legfontosabb. „Olyan városba érkeztem, ahol az emberi kapcsolatoknak, beszélgetéseknek, az egymás iránti tiszteletnek, szeretetnek történelme, hagyománya, jelene és jövője is van” – tette hozzá Fercsák Róbert.

A hagyományokhoz híven a lecsófesztivál keretében hirdették ki a városi nyugdíjas klubok között lezajlott sportvetélkedő eredményét. A nyolc fős csapatok három fordulóban mérték össze tehetségüket: többek között labdarúgásban, kosárra dobásban, floorball büntető ütésben és

Fotó: Önkormányzati Kommunikációs Központ

tollasozásban is. A játékos-ügyességi feladatokat egyénileg, illetve párokban kellett megoldani. A vegyes csapatok versenyét az Alba Regia Nyugdíjas Egyesület Öreghegyi Klubja nyerte meg. A női csapatok közül a szintén az Alba Regia Nyugdíjas Egyesülethez tartozó Palotavárosi Klub hölgyei voltak a legügyesebbek. A Vigasz Kupa döntőben az alba regiasok Alsóvárosi Nyugdíjas Klubja végzett az első helyen. A serlegeket, ajándékokat Mészáros Attila alpolgármester, Östör Annamária egészségügyi és sporttanácsnok, valamint Viza Attila közbiztonsági tanácsnok adta át. A szervezők természetesen idén sem feledkeztek meg a különdíjakról, amelyet a legidősebb férfi versenyzőként a 75 éves Szabó Mátyás (Alba Regia Nyugdíjas Egyesület Közép-dunántúli Vízügy Nyugdíjas Klub), a legszebb korú hölgyként Fekete Béláné (Alba Regia Nyugdíjas Egyesület Alsóvárosi Nyugdíjas Klub) vehetett át, míg a

legsportszerűbb csapat az Alba Regia Nyugdíjas Egyesület Cser János Postás Klubja, a legaktívabb pedig az Alba Regia Nyugdíjas Egyesület lett.

A lecsófőző vigasság a felhőtlen szórakozás mellett természetesen idén is a csapatok versenyéről szólt, így az esti eredményhirdetés sem maradhatott el. A verseny során a nyolctagú zsűri pontozással választotta ki a legjobb lecsó főző csapatot, közülük pedig sorsolással dönt el, ki lesz a Lecsókirály. Ízvilág, küllem, állag, tálalás – ezek voltak idén is a zsűrizés legfontosabb szempontjai. Az idei évben a 474-es asztal, a Culinary csapata nyerte el a lecsókirályi címet. A zsűri különdíját a Szent György Kórházban dolgozó dr. Montskó Valéria főorvos és csapata kapta az idei lecsófőző vigasságokon, míg a Sipi-émlékkupát a 15-ös asztal tagjai vehették át Polgár János zsűri elnöktől.

(forrás: www.szekesfehervar.hu)

Tájékoztató deviza- és forinthittel rendelkezők számára

Deviza- és forinthittel rendelkezők számára szervez személyes tájékoztatást a Bírók a Mediációért Egyesület – az MNB pénzügyi fogyasztóvédelmi programjának keretében – szeptember 28-án Székesfehérváron. Az ingyenes tájékoztatást végző gazdasági mediátor 8 és 16 óra között várja az érdeklődőket a Rákóczi u. 25. sz. alatti Fehérvári Civil Központban. Az elszámolási törvénnyel érintett ügyfelek személyre szabott információt és tanácsot kapnak azzal kapcsolatban, hogy alternatív vitarendezéssel milyen módon érhető el számukra a méltányos elszámolás a pénzügyi szolgáltatójukkal.

Újra borismereti kurzus indul Székesfehérváron

Az Oktatási Minisztérium által elismert képzési formában, november 2-án indul a „Bolygó Hollandi” elnevezésű Borismereti tanfolyam következő kurzusa. A képzés a Kertész Családi Pincészet szervezésében, valamint Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatásával valósul meg – az elméleti és gyakorlati vizsgával záruló tanfolyamon szakmabeliek és hobbiörverszók is részt vehetnek.

2004 nyarán indult el a „Bolygó Hollandi” elnevezésű képzés, amelyre a szakmabeliek mellett a borkedvelők is jelentkezhetnek. A boriskola oktatási programjának keretében összesen hat alkalommal gyűlnek össze a hallgatók a tematikus előadásokon, majd a kurzus végeztével vizsgán adnak számot megszerzett tudásukról. A foglalkozások során a hallgatók különböző borfajtákkal, borvidékekkel ismerkednek, ellátogatnak a Törley Pecséggyárba, ezen felül a pálinka – mint hungaricum – is része lesz az oktatásnak. November 2-tól, hétfőnként 17.00 és 21.00 óra között tartják a foglalkozásokat a Hiemer-házban, a korábbi 67-es étterem helyén.

„Köszönjük Székesfehérvárnak azt a támogatást, amellyel újra lehetővé teszik, hogy egy ilyen magas színvonalú eseményt tudunk megszervezni a városban. Az oktatás teljes mértékben tükrözi a budapesti iskola színvonalát, így azt gondolom, hogy a héthetes székesfehérvári képzésben résztvevőket gazdag ismeretanyaggal tudjuk felvértezni. Bízunk benne, hogy a továbbiakban is hasonló számú jelentkező lesz, mint a korábbi időszakban” – mondta a képzést bemutató sajtótájékoztatón Kertész Zsuzsanna, a Borismereti képzés szervezője.

A sajtótájékoztatón az is elhangzott, hogy a szakmabelieken kívül rengeteg hobbiörversz érdeklődik a képzés iránt. Mint azt Hollandi Gábor head sommelier elmondta: nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a hallgatók tisztában legyenek azzal, hogy ár-érték arányban milyen minőségű borokat vásárolnak. A kurzust elvégzők az Oktatási Minisztérium által kiállított oklevelet kapnak, amelyeket érdemjeggyel is ellátnak. „Nagyon örülök annak, hogy a vidéki városok tekintetében Székesfehérvárra hoztuk először a budapesti iskolát. Elsődleges célunk az volt ezzel a döntéssel, hogy

az itteni hallgatók is részesülhessenek az országos szintű képzésben, így az utazás költségeit is a tanulásra tudják fordítani. Az oktatás tekintetében a budapesti színvonalat képviseljük, melynek keretében a teljes disztribúciót Székesfehérvárra hoztuk le, ráadásul a vizsgarendszerben sincsen eltérés. Az oktatás tematikája sok érdekességet tartalmaz, azt hiszem, mindenki számára hatalmas élményt jelent majd például a hárommilliárd forintért megújult Törley Pecséggyár meglátogatása. A tizenkét éves múltra visszatekintő intézmény nagy hangsúlyt fektet a szakmaiságra, így három hatalmas szaktekintélynek örvendő professzor vizsgáztat majd. Fontosnak tartom kiemelni, hogy nem borászokat és sommelier-eket nevelünk ki, hanem borismereti képzést tartunk. Alapvetően arra tanítjuk hallgatóinkat, hogy milyen izhatásúak, milyen technológiával készülnek, és milyen pohárban kínáljuk a borokat. Ezen kívül arra is kitérünk természetesen, hogy milyen bort szolgáljunk fel a különböző ételsorokhoz” – mondta el Hollandi Gábor, aki hozzátette: nagy terve, hogy első vidéki városként a nemzetközi képzést is Székesfehérvárra sikerüljön hozni.

„Ahhoz, hogy az értékeinket száz év múlva is meg tudjuk mutatni, meg is kell őriznünk őket..”

Üldögél az Országalma karimáján, várja, hogy megérkeznek. Két táská van nála, az egyiket segítők cipelni, amíg valami szélvédett helyre érünk. A táská nehéz, szerintem kövek vannak benne – simán el tudom képzelni, mivel Csorvási Nikolett, az ELTE geológus hallgatója igazi megszállott. Évek óta foglalkozik kutatási projektekkel, ismeretterjesztő előadásokkal, túrák vezetésével – nagyjából mindennel, ami geológia.

– Szerintem a geológusok három elengedhetetlen kelléke a hátizsák, a kalapács és a szakáll. A kalapáccsal levernek egy szikláról pár darabot, ezeket a hátizsákba teszik, és dörmögnek a szakállukba valamit, amit rajtuk kívül még huszonöt ember ért a világon. Stim-mel a jellemzés?

– Nem teljesen, mert nincs minden geológusnak szakállja. De a többi nagyjából igaz: lényegében tényleg erről szól egy geológus munkája. Amit mi kiolvasunk a kőzetekből, arra kevesen kíváncsiak, ezért kevesen vannak azok is, akik az eredmények bemutatásával foglalkoznak. Én meg pont ezt csinálom. A sok tudást megpróbálom bemutatni az embereknek: lefordítani a nagyközönség számára, amit a geológusok dörmögnek az orruk alatt.

– Hogyan lehet ezeket az információkat szemléletesé tenni?

– Hm...

– Szóval sehogy.

– Azért megoldható. Főleg, mert a természeti folyamatok logikusak, és ha valaki megérti ezt a logikát, akkor általában elkezd érdeklődni is iránta. Emellett sok ábrát, szemléltető eszközt is használok, például amikor bemutatom, hogy egy-egy kőzet hogyan keletkezett.

– Hozzád hogyan került közel a geológia?

– Az egy érdekes történet, mert én előtte inkább mikrobiológiával foglalkoztam. Aztán a közép-

megszületett egy vulkán – az egyszerűen lenyűgöző. Én legalábbis teljesen beleszerettem, és azóta geológiával foglalkozom.

– Ez így még elég tág meghatározás. Mi érdekel a leginkább?

– A kutatási területem a felszínfejlődés-történet. Azt vizsgálom, hogy a Velencei-hegység felszíne hogyan változott az elmúlt negyvenmillió évben. Tört itt ki vulkán, öntötte el egy hatalmas tó is a területet, szóval nagyon sok minden történt, és ez mind kiolvasható a kővekből.

– És elmesélhető izgalmasan? Ma, amikor bármelyik természetfilm csatorna valóságghú animációval tudja megmutatni az ősröbbséget?

– Amikor múzeumban tanítottam, szinte minden korosztály tagjaival találkoztam. A legtöbben – főleg a középiskolások – az elején úgy voltak az egésszel, hogy azért hallgatják, mert muszáj, de különösebb érdeklődést nem mutattak. De aztán mindig hallottak valami olyat, amire felkapták a fejüket. Például, hogy a házuk helyén 280 millió éve még egy félsivatag volt. Vagy ilyesmit. Hidd el, tényleg működik.

– Utána ezek a diákok más szemmel néznek a Velencei-hegységre? Vagy kérdezek nehezebbet: többet kirándulnak esetleg?

– A mi rendezvényeinkre, túráinkra főleg a tanárok hozzák ki a gyerekeket, akik azt a napot általában nagyon élvezik. De megmondom őszintén: azt, hogy utána maguktól is felkerekednek, nem tartom feltétlenül valószínűnek. Ahhoz, hogy meg tudjuk mozgatni a fiatalokat, kellene az ilyen rendezvények.

– A geológus szakma magányos műfaj? Mondjuk, kalandfilmet ritkán forgatnak ebben a témakörben...

– Azt nem csodálom. A terepmunka ugyanis nagyrészt úgy zajlik, hogy reggel fogom a hátizsákomat meg a kalapácsot, és kószálok az erdőben

Fotó: Nagy Norbert

– Te melyik típus vagy?

– Remélem, mindkettő. Szeretném kipróbálni azt is, hogy milyen az iparban dolgozni, de most alapvetően a kutatás és az ismeretterjesztés a fő tevékenységem.

– A kettő közül melyik inkább?

– A kutatást is szeretem, de azt be kell látni, hogy kevesebbet érdekel, kevésbé hasznosul, amit egy kutató sok-sok év munkájával elér. Az ismeretterjesztés több szempontból is jó. Egyrészt nagyon sok emberrel találkozom, másrészt olyan dolgokat mondhatok el a hallgatóimnak, amit korábban nem is gondoltak volna. Erre egyébként most már egy egész, méghozzá dinamikus fejlődő ágazat épül, a geoturisztika. Sokan ugyanis hajlandók egészen messze elutazni azért, hogy egy-egy érdekes kőzetet, bányát lássanak.

– Aztán, ha valaki mégis ír egy kalandregényt a geológusokról, akkor majd az emberek bejárják a történet helyszíneit világszerte, mint a Da Vinci-kód után?

– Én elképzelhetőnek tartom, igen.

– De te mániás vagy, ezt azért tegyük hozzá.

– Igaz. De világszerte egyre népszerűbbek az ilyen túrák – gondolj arra, hogy Európában ma már ötvennégy geopark létezik, és ebből kettő Magyarországon van – a Bakony-Balaton Geopark, és a Novohrad-Nógrád Geopark. Külföldön vannak helyek, ahol egy-egy területnek ez a vezető turisztikai iparága. Szállodák, tanösvények épültek a semmi közepén, az emberek pedig odamennek, követ néznek, jól érzik magukat – és ebből él a térség. Lehetne ez sikeres nálunk is, csak fel kell kelteni az emberek érdeklődését, nyitni kell a nagyközönség felé, és elmesélni a geológia izgalmas történeteit.

– Már persze, ha van elég ember, akit érdekel a téma.

– Szerintem van. Ha belegondolunk, hogy a tapolcai tavasbarlangnak több mint százezer látogatója van évente, akkor azért látok perspektívát.

– De ott lehet csónakázni.

– Húsz percet. De attól az még egy barlang, ami tengerüledékben alakult ki. Persze, kellene hozzáadott programok, de maga a történet is nagyon érdekes.

– Boldogult gyerekkoromban jártam egy cseppkőbarlangban, ahol azt mondta a zseblámpás néni egy nagyobb, meg hét kisebb cseppkőre, hogy az a Hóféherke és a hét törpe. Ez hozzáadott érték?

– Igen, bár az ilyesmire haragszom, mert a barlangokat főként ilyenekkel szokták eladni, az ismeretterjesztés mértéke viszont a nullához közelít. Befér, hogy mutatunk egy követ, ami cápához hasonlít, de azért jobb lenne, ha adnának hozzá valami tudományos értéket, mert az is ugyanolyan érdekes. Főleg, ha az előadások – vagy az előadók – szórakoztatóak is. Én is igyekszem így összerakni az előadásaimat.

– Mondj egy geológus viccet.

– Jaj, ne már! Gyere el egy túrára, majd ott.

– Tényleg, a túra része is érdekel a munkádnak?

– Igen. Nagyon. De nem tudok normális kiránduló lenni, mert közben is mindig a köveket nézem, és simán elindulok a legsűrűbb erdő közepe felé, ha látok valami sziklát. Főleg csoportos kirándulások idején lehetnek ebből konfliktusok.

– Azokhoz szokva vagy, nem? Már az sem volt egyszerű, hogy a szüleidet meggyőzd a pályaválasztásodról.

– Nem bizony. Apa az építőiparban dolgozik, ahol másképp bánnak a kövekkel, anya pedig gyógyszerárban. Ő mindig azt mondta, menjek valami pénzügyi pályára, mert ott könnyű elhelyezkedni.

– Különösen mostanában...

– Igen... Engem se győzött meg, és hát nehéz mit kezdeni a gyerekekkel, ha valami határozott elképzelése van. Aztán jöttek az eredmények, és anya is megnyugodott – bár én az oktatási rendszert mindig úgy éltem meg, hogy elveszi a kreativitásomat. Angliába is ezert mentem ki egy ösztöndíj-programmal, rögtön az érettségi után. Akkoriban pont elegendő volt az oktatási rendszerből, és bár szerettem volna egyetemi diplomát szerezni, úgy éreztem, hogy kell egy kis szünet. Aztán a Fialatok Lendületben Program keretében találtam egy pályázatot, meg egy fogadó szervezetet, ahol engedték, hogy kidolgozzam és megvalósítsam a saját projektemet. Így kerültem a Torquay Museumhoz, ahol a helyi geológiai árról tanítottam.

– Azért a középiskolai éveid alatt normális gyerekek voltál viszonylag?

– Nem! Egyáltalán nem. Igazából kicsit kevesebbet jártam iskolába, mint az osztálytársaim, mivel akkor már geológus segédként dolgoztam egy kutatóállaltnál.

– Vagyis vihetted a geológus kalapácsát?

– Igen, és én dughattam a műszert a hideg vízbe, hogy inkább az én kezem fagyjon le. Viszont nagyon sokat tanultam ott, és éppen ezért igen sokszor a céges munkát választottam az iskola helyett.

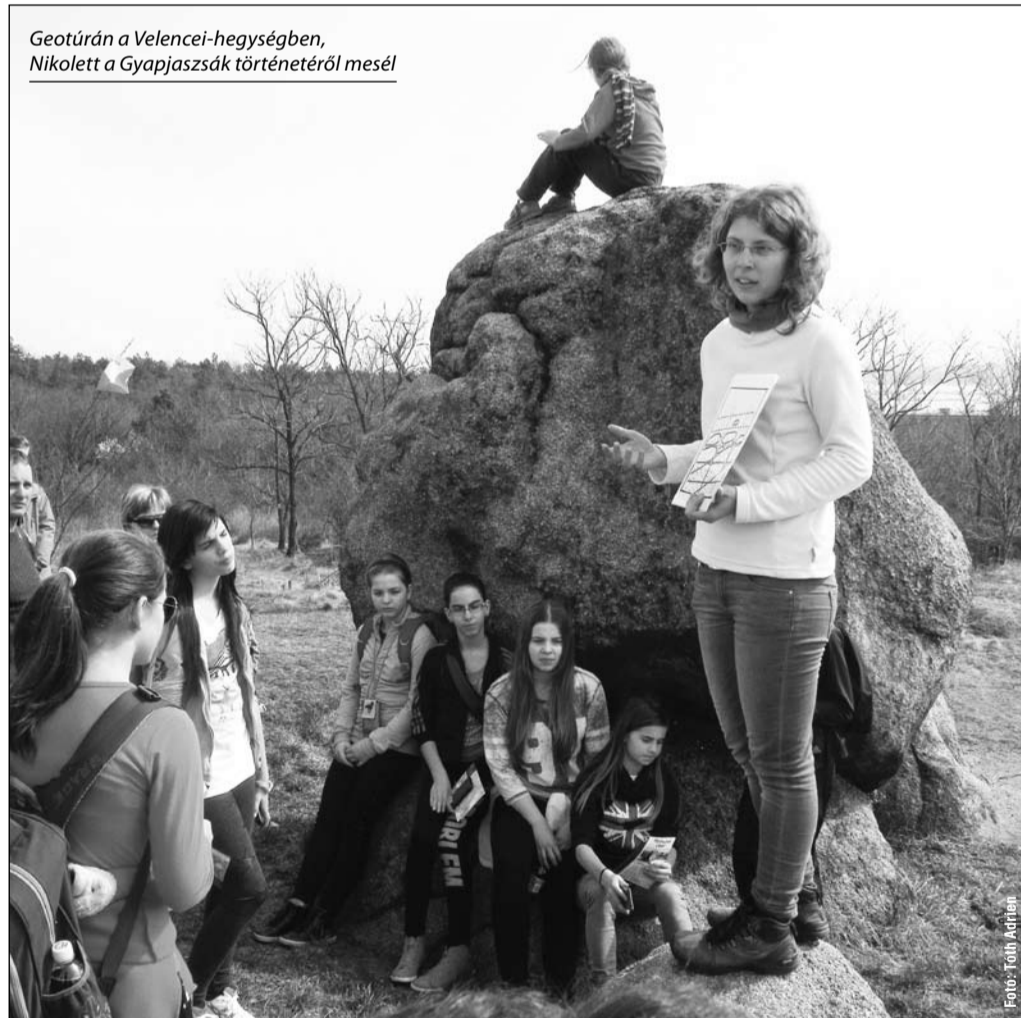
– De hivatalos keretek között, vagy az iskola részéről nehezebben tolerálható módon?

– Akadtak csínyek, maradjunk ennyiben... Mondjuk, már voltak akkor is kutatásaim, úgyhogy amikor konferenciára mentem, azt az iskola és a család is könnyebben elfogadta. De mikor iskola helyett követ nézni mentem, azt nehezebb volt megmagyarázni. De szerintem sokkal többet tanultam így, mint ha az iskolában ültem volna.

– Értem én, de attól még vannak szabályok, nem? Biztos van olyan szikla, amiből szívesen hazavinnél egy darabot, csak védett, sajnos, ezért nem nyúlhatsz hozzá.

– Az más. Ahhoz nem is nyúlnék... Sőt: tanítottam is földtani természetvédelmet, amit nagyon fontosnak tartok, mert ahhoz, hogy az értékeinket száz év múlva is meg tudjuk mutatni, meg is kell őriznünk őket.

(Cikkünk a Helyi Érték magazinban megjelent írás szerkesztett változata. Szerző: Török Péter)

Geotúrán a Velencei-hegységben, Nikolett a Gyapjaszsák történetéről mesél

Fotó: Földi Adrián

iskolában 2008-ban megnyertem egy megyei versenyt a víz világnapján, és jutalmul a földrajztanárom elküldött egy földrajztanároknak szóló továbbképzésre.

– Mi baj lett volna egy wellness-hétvégével?

– Az, hogy ott ritkán lehet bányákat látogatni, pedig nálam ez volt a fordulópont. A Velencei-hegységben voltunk, és rögtön az első napon az első helyszín egy bánya volt, egy hatalmas andezitbánya. És elvarázsolt, hogy lényegében egy vulkán szülőhelyén járok.

– Más ember klausztrófiás rohambot kapott volna. Te miért nem?

– Mert az, hogy azon a helyen negyvenmillió éve egy tenger hullámozott, aminek a kellős közepén

– ez valóban nem túl izgalmas. De bemutatni a szakmát másoknak: az már egy közösségi esemény is. Volt olyan túránk, amire több mint száz ember jött el, ami igen szép szám, és az is nagy öröm, hogy huszonhat fős volt a csapat, akik a lebonyolításban segítettek.

– A geológus pályán milyen előmeneteli lehetőségek vannak? Mi lehetsz, ha nagy leszel?

– Sokféle geológus van. Akik ipari területen dolgoznak, azoknak az a siker, ha megtalálnak egy hasznosítható nyersanyagot. És vannak a kutatók, akik számára a siker a mindennapokban van, hiszen azzal foglalkozhatnak, amit a legjobban szeretnek. Egy-egy eredményes kutatás és annak publikálása pedig tényleg igazi öröm.

Ékes Fehérvár – KÖFÉM városrész

Az Echo Innovációs Műhely Agora Vidékfejlesztési Alapítványa és együttműködő partnere, a 2011-ben létrehozott Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására a Kárpát-medence épített örökségének teljes feldolgozását tűzte ki célul, a 2009-ben megjelent „Székesfehérvár műemléki topográfiája” című kötet mintájára. Az eddig feldolgozott anyag alapján ezúttal Székesfehérvár ipari örökségének egy jelentős szeletét mutatjuk be. Egy olyan komplexumot állítunk a középpontba, amely köré egy egész lakótelep épült fel, és amely székesfehérváriak és Fejér megyeiek százainak nyújtott megélhetést.

ALCOA–KÖFÉM Irodaház

Verseci út 1–15. (az Öreghegy Budai úttól délre fekvő lejtőjén a Ráchehy beépített területével határos, attól dél-keletre fekvő területen)

Szabadon álló, hosszan elnyúló, fekvő hasáb alakú épület hosszanti oldalain alumínium szerkezetek tagolta üvegfalak, épült 1968-ban, tervezők Farkas Ipoly, Kévés György, Szilágyi Miklós, Gergely Gábor. A KÖFÉM bejárata előtt kertészeti igényesen kialakított tér.

ALCOA–KÖFÉM Művelődési Ház

Verseci út 1–15.

Földszintes, lapostetős, modern épület, 1968-ban készült el Kévés György tervei alapján. A gyár bejárata előtti tér bal oldalán található. Verseci út felőli homlokzata aszimmetrikus, eltérő méretű nyílászárókkal négy szakaszra osztott. A tér felőli oldalon téglalázat fölött téglalaborítású falsávok és hosszú ablakfalak, a tükröződő üvegfelületek fölött alumíniumlemezekből geometrikusan meghajlított árnyékolók.

ALCOA–KÖFÉM Sportlétesítmény

Verseci út

Sportcsarnokból, futó- és focipályából, a tanmenedzserből, tekepályából és összekötő épületből álló együttes. A sportcsarnok az 1960-as évek

végén épült, a tekepálya 1978–1979-ben Móricz József tervei alapján, a tanmenedzser-uszoda 1980–86-ban, tervezői: Csurgai Horváth György, Gyalay Korpos Gyula, Gróza Görgy, Nagy Bence. Új lelátó készült 1996–97-ben (Szigeti Gyula, Zs. Nagy Tibor, Drescher Zsuzsa). A sportcsarnok nagyobb és a tanuszoda kisebb dongaboltozatos tömege előtt lapostetős földszintes épület húzódik. A tekepálya a telek Titeli utca felőli oldalán áll. A hosszúság, téglány alaprajzú épület szintén alumínium donga fedést kapott. A Verseci út felőli homlokzaton az 1972-es müncheni olimpiára készült piktoqramok fémlemezről készült másolatai, tervezte Olt Aicher.

ALCOA–KÖFÉM, Alumíniumöntöde és prémű

Verseci út 1–15.

Az 1938–1940 között épült eredeti gyáregységet tervezte dr. Kotsis Endre és dr. Csonka Pál. Első bővítése 1954–1957 között történt. Újabb jelentős bővítés 1960–68 között és 1973-ban, (Farkaspoly, dr. Menyhárd István, Szalay László, dr. Kollár Lajos, Semsey Lajos). Elsőütemben az új alumíniumtuskó-öntöde és prémű két nagy csarnoka, valamint iroda, étterem, öltöző és a kisebb segédüzemek készültek el. A második ütemben épült a hengermű, a központi adminisztráció és a laborépület. A hengermű 2007-ben elnyerte Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata által alapított Építőipari Nívódíjat. A több mint 600 méter hosszú csarnoképület helyszínen készült vasbeton szerkezete igazi mérnöki alkotás. Alapozása, szerkezeti méretei, az alkalmazott építéstechnológia, műszaki megoldások igen figyelemreméltóak. Megvalósítása a mai technikai lehetőségek birtokában is komoly kihívás lenne. A 30 méter feszávolságot lefedő íves vasbeton héjszerkezet 6 centiméter vastagságú. Építészeti jól megoldott a mintegy 48.000 m² csarnokterület bevilágítása, szellőztetése a héj-elemek közötti sávokkal. A 75 tonnás daruk szer-

Rácbánya, háttérben a Budai úti református templommal

kezete, valamint a héjszerkezetet tartó vasbeton pillérekombináció igen logikusan szerkesztett. Az elmúlt negyven évben lezajlott gyártástechnológiai változásokat problémamentesen fogadta a csarnokszerkezet. A Budai út városba vezető szakaszról látható. Az iparfejlesztés és városrendezés összekapcsolásának kitűnő példája az iparterületek környezetének kialakítása: a gyár főbejáratával szemben 1963 óta 500 fős munkásszálló, kereskedelmi és vendéglátóipari épületek állnak (V. Spiró Éva, Bada József).

Az ipari létesítmények mellett a városrész kiemelkedő, mégis kevésbé ismert értéke az úgynevezett Rácbánya: felhagyott kő- és murvabánya az Apatini út – Dolovai sor és Eszéki út között, mélypontján tószzerű vizes részekkel. Pihenő parkká alakítása folyamatban van. Könnyen megközelíthető magaslati pontjairól remek kilátás nyílik az Öreghegy református templom körüli környékre, mélyedésében az erdős részeket összekötő, a hangulatos parkot behálózó sétautak várják a pihenni, kikapcsolódni vágyókat a város szívében.

Ismerje meg Székesfehérvár épített örökségét a legteljesebb gyűjteményben!

• Magyarország műemlékei sorozat •

SZÉKESFEHÉRVÁR

A könyv nemcsak alaposan dokumentált (fényképekkel, rajzokkal és digitális térképekkel kiegészített) leíró leltár, hanem közzérhető szövegezésben tartalmazza mindazokat az ismereteket, amelyek a településtörténet és az egyes emlékek értelmezéséhez, jelentőségének megismeréséhez szükségesek. (Szerkesztette: Entz Géza Antal, kiadói: Osiris, 632 oldal, kötés: karton)

A kötet bruttó 3500 Ft-os áron kapható a Fehérvári Civil Központban (8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.) hétköznap 8-17 óra között, vagy megrendelhető a topografia@echomail.hu címen.

A könyv, melynek minden fehérvári könyvespolcon ott a helye!

Civil Központ

- minden, ami belefér

HELYSZÍNT KERES PROGRAMJÁHOZ?

Színházterem • rendezvény és oktató termek • tárgyalók
• számítógépterem • kiállítóterek
Székesfehérvár belvárosában a FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONTBAN bérelhető helyiségekkel állunk rendelkezésére. Recepció, ruhatár, valamint parkolási lehetőség is biztosított.

FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONT
NONPROFIT KFT.
8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.
Telefon: 22/502-276
civilkozpont@echomail.hu
www.echoinn.hu

HOZZAD-VIGYED!

Tégy egy könyvet,
végy egy könyvet!

Ha nincs időd könyvtárba menni, de szívesen olvasol mindenféle témában, ráadásul van otthon néhány feleslegessé vált könyved, amitől szívesen megszabadulnál, akkor te vagy a mi emberünk! Legyél részese könyvcseré-programunknak a Fehérvári Civil Központban!

Könyvet-könyvert:
Válassz kedvedre olvasnivalót, de hozd vissza, vagy pótolj egy másik kötetet!

Jó szórakozást kívánunk!

FEHÉRVÁRI
CIVIL KÖZPONT
Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.